

Κωνσταντίνος Τσιούνης
22960 25292

Λάμπρου Τζαβέλλα, 43

bill.tsiounis@gmail.com

2^ο Γενικό Λύκειο Μεγάρων, mail@2lyk-megar.att.sch.gr, 22960 26101, τέρμα Ρήγα Φεραίου

Διήγημα Ερωτικό

959 λέξεις

Min lille (Το μικρό μου)

Ζέστη αφόρητη. Όχι δηλαδή πως δεν το περίμενα. Κινέττα Αττικής εν μέσω Ιουλίου και να θες να αρνηθείς ότι δεν νταγιαντάς* από το λιοπύρι, δεν μπορείς. Μου αρέσει να λέω την αλήθεια. Η εμή οικία οικοδομημένη σε σημείο απέχον της θαλάσσης γύρω στα 100 μέτρα, είναι περιτριγυρισμένη από στείρες μουριές, ακακίες και πεύκα, δημιουργώντας τον ίσκιο που κάθε εργάτης και περιπατητής ζουλεύει*. Τζίτζικες, τριζόνια, μια ιδιαίτερα λυρική σκηνή στημένη στο κήπο με τα έμορφα άσπρα καλοκαιρινά τριαντάφυλλα (Ξεύρεις! Από κείνα τα παχιά, συνήθως άοσμα που ανάμεσα στους ανθήρες και τα στίγματα ίσως βρίσκεται μια χρυσόμυγα). Λεμονάδα με παγάκια μπόλικα, σαγιονάρα λιωμένη από την άσφαλτο και την καυτή άμμο, ψάθινο καπέλο - δώρο του μάρμπα από τα Μέγαρα, μιας και τον βοήθησα να μαζώξουμε τις φιστικιές - και τίποτες άλλο. Τί άλλο να χρειαστείς; Ο παράδεισος ίσως και να είναι ένα βήμα δίπλα σου...

Μα πού γυρνάς κάθε βράδυ; Και τι να κάνεις δηλαδή; Τα αστέρια σου λένε να σταθείς. Όχι πολύ. Μια σκέψη γρήγορη, μια επιθυμία που χρόνια κρατεί, ένας άνθρωπος βαρύς, τελευταίος, στο βήμα αργός και στην καρδιά ταχύς, πιο ταχύς κι από τον άνεμο. Το λάθος μιας ζωής, η επιπολαιότητα του νεαρού. Παρελθόν βέβαια. Ο ήλιος κάμει τη γιούρα* του και η σελήνη ασημολαμπυρίζουσα τον διαδέχεται στο θρόνο των ουρανών. Επεθύμησα να βγω, να δω φίλους, να τραβήξω και στο τσακίρ κέφι δυο ουζάκια. Αχ! Τι ειδυλλιακό είναι τώρα αυτό; Φίλοι αγαπητοί, δροσερό ουζάκι, μια θρούμπες από σπίτι, καλαμαράκι στο τηγάνι να ροφήξει το πλακάκι της κουζίνας λάδι, μια μελιτζανοσαλάτα και χταποδάκι ξιδάτο.

«Σήκω ορθή, να τραγουδήσεις! Άντε, άντε!». « Ω, μα τι λαμπουρδία* μ' έβαναν οι κακούργοι!», συλλογιζόμουν. Να σηκωθώ ετού*, έμπροσθεν του πιωμένου πλήθους, και να ξεκινήσω να τραγουδώ μαζί με την ορχήστρα. Κουράγιο, βερέμη*! Καρούλες* βγήκαν στα ποδάρια μου και ένιωσα τις τρίχες μου ν' ασπρίζουν! Έκαμα κενεχού* πως κρένει* ο λαιμός μου, αλλά τσιμουδιά η κομπανία. Μια και δυο μ' ασκόντηξαν*, επήρα το μικρόφωνο, ξαντένω* το κοινό μην είναι κανείς γνωστός και αρχινώ το τραγούδι. Ήμουν, ξέρετε, χρόνια στο Ωδείο και φρόντισε η μητέρα μου γι' αυτό. Εψές* κιόλα στην πόρτα του απέξω

*Νταγιαντάω= Υποφέρω
*Ζουλεύω= Ζηλεύω
*Γιούρος= γύρος
*Λαμπουρδία= φωτιά
*ετού= εκεί

*Καρούλες= Σπυριά
*Βερέμη= κακομοίρης
*κενεχού= δήθεν
*Κρένω= κρυώνω
*Ασκοντάω= σπρώχνω

*Ξαντένω= Κοιτάζω
*Εψές= Εχθές
*Θηλυκό= κορίτσι
*Γιουναίκα= γυναίκα
*Λέπω= βλέπω

*Παλεθούρι= παράθυρο
*Τσουράπια= Κάλτσες
*Στσούλος= σκύλος
*Περγουλέα= Κληματαριά
* Ja min kjære= Ναι καλέ μου

Κωνσταντίνος Τσιούνης
22960 25292

Λάμπρου Τζαβέλλα, 43

bill.tsiounis@gmail.com

2^ο Γενικό Λύκειο Μεγάρων, mail@2lyk-megar.att.sch.gr, 22960 26101, τέρμα Ρήγα Φεραίου

Διήγημα Ερωτικό

959 λέξεις

καθόμουν και περίμενα να ευχηθώ του δασκάλου καλό καλοκαίρι. «Δώσε, μάεστρο, “Το μικρό μου”, το αγαπημένο μου». Μια και δυο και τρεις:

«Είσαι άγγελος ωραίος, έχεις μάτια γαλανά,

και χειλάκι κοραλλένιο, μικρό μου, και τετράξανθα μαλλιά...»

Έλα, μάνα, να με σώσεις! Τι θηλυκό* είν’ αυτό; Τι γιουναίκα* όμορφη; Λέπω* καλά ή με γελούν οι οφθαλμοί μου; Ευτυχώς που ξεκίνησαν ξανά τα όργανα και δε γίνηκα ρεζίλι. Αμέτρητα χτυπήματα δέχθηκα μεμιάς. Ήξερα ότι στο μαγαζάκι συνήθως δεν έρχονται ξένοι γιατί είναι καλά κρυμμένο. Δικιά μας δεν ήταν. Σα χαμήλωσαν τα φώτα της σκηνής, μπόρεσα τα μάτια της να δω. Γνωστό χρώμα, ευρωπαϊκό, ένα γκριζοπράσινο που στην αρχή σου δίνει την εντύπωση πως ο κάτοχος του είναι έτοιμος να κοιμηθεί ή ,άλλες φορές, πως είναι θλιμμένος, πνιγμένος σε βαθιά κατάθλιψη. Μα, όχι! Χαμογελούσε. Περισσότερο μάλλον χαζογελούσε με τον ολίγον ιδρωμένο τραγουδιάρη. Κάποια στιγμή ακούγεται ένα σφύριγμα. Αποτάσσομαι τη λήθη και συνειδητοποιώ πως ο λαουτιέρης με αγριοκοιτάζει καθώς είχα ξεχαστεί τουλάχιστον τρεις φορές να μπω. Φοβούμενος το μένος του πλήθους που γλεντοκοπούσε και είχε σηκωθεί να χορέψει, συνέχισα με το τραγούδι.

«Στου Βοριά την κρύα βρύση έσκυφα να πιω νερό,

και μου φάνη’ πως μου ‘δωσαν, μικρό μου, τα χεράκια σου τα δυο.

Πώς να σε πω βασίλισσα, π’ ακόμα δε σε φίλησα...»

Να μην είχα σώσει και είχα γεννηθεί! Πού είναι ένα παλεθούρι* όταν το χρειάζεσαι να βουτήξεις από κάτω! Μονορούφι τα κατέβασα ολονών τα караφάκια και ας φώναζαν. Άντε να περάσει η ώρα, να βγάνω τα τσουράπια* από τα πόδια μου, να πέσω να κοιμηθώ τον ύπνο του δικαίου. Μα συνέχιζε να με τηράει. Και εγώ το ίδιο. Να φταίει το ούζο εκείνου του φαρμακοτρίφτη, που μια φορά το χρόνο φέρνει νέα παρτίδα (θα πάει κάνας χριστιανός σαν το στσούλο* στην άμπελο), ή μήπως να... Απαπαπ! Σκοτούρες δεν ήθελα να έχω πάλι. Μα

*Νταγιαντάω= Υποφέρω
*Ζουλεύω= Ζηλεύω
*Γιούρος= γύρος
*Λαμπουρδία= φωτιά
*ετού= εκεί

*Καρούλες= Σπυριά
*Βερέμης= κακομοίρης
*κενεχού= δήτην
*Κρένω= κρυώνω
*Ασκοντάω= σπρώχνω

*Ξαντένω= Κοιτάζω
*Εψές= Εχθές
*Θηλυκό= κορίτσι
*Γιουναίκα= γυναίκα
*Λέπω= βλέπω

*Παλεθούρι= παράθυρο
*Τσουράπια= Κάλτσες
*Στσούλος= σκύλος
*Περγουλέα= Κληματαριά
* Ja min kjære= Ναι καλέ μου

Κωνσταντίνος Τσιούνης
22960 25292

Λάμπρου Τζαβέλλα, 43

bill.tsiounis@gmail.com

2^ο Γενικό Λύκειο Μεγάρων, mail@2lyk-megar.att.sch.gr, 22960 26101, τέρμα Ρήγα Φεραίου

Διήγημα Ερωτικό

959 λέξεις

εγώ εκεί! Συνέχιζα. Και τώρα να κάμει η ξινή πως παίζει με το κινητό. Και πήγε η ώρα 12 και γύρω όλοι να έχουν φύγει, ακόμα και ο ιδιοκτήτης (καλός άνθρωπος, το μετανιώνω). Ούτε που με ενόχλησε. Άξαφνα σηκώθηκε και κάθισε δίπλα μου. Ούτε που πρόλαβα να είμαι εγώ αυτός που θα πάρει πρωτοβουλία.

Η περγουλέα* από πάνω μου σα να 'πλώθηκε να φανεί ο ουρανός. Βίοι αντίθετοι, γλώσσα παράλληλη, βιαστικά περάσματα. Κινέττα- Όσλο ένα φύσημα του ανέμου. Και τα χιόνια έλιωσαν και σειρά πήρε ο λίβας, που μου θέρισε τα σωθικά. Χωρίς την παραμικρή αναπνοή, τα μαθαίνεις όλα. «Πώς σε λένε; Από πού είσαι; Πότε ήρθες; Πόσο θα μείνεις;», με τα χέρια μου να κρατούνε τα δικά της. Έφυγαν τα λαούτα, τα βιολιά και το κύμα που σκάει στα βραχοποιημένα μπετά των Γερμανών(φρόντισε να καλύψει το γκριζο ο Αργοσαρωνικός με τα κοράλλια, τα κοχύλια και τις ανεμώνες), συνόδευε το δικό της τραγούδι. Όλα τα καταλάβαινα και ας μην ήξερα γλώσσες. Φτάνουν ώρες που δεν ξέρεις τι να κάνεις. Να πεις μια καληνύχτα, να ζητήσεις το τηλέφωνο της, να τσιμπηθείς στην κοντινότερη φραγκοσυκιά μας και ονειρεύεσαι; Γιατί όσα γρήγορα έρχονται, γρήγορα ,λένε, φεύγουν.

Την πήρα αγκαλιά και πλαγιάσαμε αντίκρυ στην αμμουδιά. Βλέμμα βαθύ στο απύθμενο χαμόγελο. Απρόσμενη συνάντηση Οδυσσέα και Πηνελόπης. Θέλητρον κάθε αγαθού ανδρός το δικό της σαββατιάτικο ξημέρωμα. Ό,τι δεν τολμάς να πράξεις, μια μέρα σε μισεί. Σε πληγώνει σα να περπατάς πάνω σε σπασμένες βέργες. Ενωθήκαν δυο ψυχές με ένα άγγιγμα ζεστό, ελπιδοφόρο. Και έγινε τότε μεγάλη βαβούρα...

«Αναστέναξα και είπα να μην είχα γεννηθεί,

και στην εδική σου αγάπη, καλέ μου, να μην είχα μπερδευτεί.

*Πώς να σου πω το « έχε γεια» που κλαίει η δόλια μου η καρδιά,
πώς να σου πω...»*

-Pappa, αυτό δεν είναι το τραγούδι που τραγούδησες στη μαμά;

-Ja min kjære*! Αυτό!

*Νταγιαντάω= Υποφέρω

*Ζουλεύω= Ζηλεύω

*Γιούρος= γύρος

*Λαμπουρδία= φωτιά

*ετού= εκεί

*Καρούλες= Σπυριά

*Βερέμης= κακομοίρης

*κενεχού= δήθεν

*Κρένω= κρυώνω

*Ασκοντάω= σπρώχνω

*Ξαντένω= Κοιτάζω

*Εψές= Εχθές

*Θηλυκό= κορίτσι

*Γιουναίκα= γυναίκα

*Λέπω= βλέπω

*Παλεθούρι= παράθυρο

*Τσουράπια= Κάλτσες

*Στσούλος= σκύλος

*Περγουλέα= Κληματαριά

* Ja min kjære= Ναι καλέ μου

Κωνσταντίνος Τσιούνης
22960 25292

Λάμπρου Τζαβέλλα, 43

bill.tsiounis@gmail.com

2^ο Γενικό Λύκειο Μεγάρων, mail@2lyk-megar.att.sch.gr, 22960 26101, τέρμα Ρήγα Φεραίου

Διήγημα Ερωτικό

959 λέξεις

*Νταγιαντάω= Υποφέρω
*Ζουλεύω= Ζηλεύω
*Γιούρος= γύρος
*Λαμπουρδία= φωτιά
*ετού= εκεί

*Καρούλες= Σπυριά
*Βερέμης= κακομοίρης
*κενεχού= δήθεν
*Κρένω= κρυώνω
*Ασκοντάω= σπρώχνω

*Ξαντένω= Κοιτάζω
*Εψές= Εχθές
*Θηλυκό= κορίτσι
*Γιουναίκα= γυναίκα
*Λέπω= βλέπω

*Παλεθούρι= παράθυρο
*Τσουράπια= Κάλτσες
*Στσούλος= σκύλος
*Περγουλέα= Κληματαριά
* Ja min kjære= Ναι καλέ μου